

Sv. trije Kralji.

Prelepa zgodba o sv. treh Kraljih vam je gotovo dobro znana iz šole. Iz te zgodbe ste lahko sprevideli, kako imenitni so ti trije modri in sveti možje. To potrjuje tudi sv. cerkev s tem, da tako slovesno obhaja njihov god po vsem katoliškem svetu. Pa tudi v vsaki dobri hiši se to vidi, ker pobožno ljudstvo ima povsod v veliki časti sv. tri Kralje. Saj si še lepih

in poštenih jaslinc ne moremo misliti brez sv. treh Kraljev in njihove zvezde. Zato sem pa mislil, da bom vam jako ustregel, ako vam podam lepo sliko treh Modrih.

Priporočajte se zopet letos prav zaupno tem velikim priprošnjikom v nebesih. A samo priporočati se jim, še ne zadostuje; treba je te goreče častilce Jezusove tudi posnemati. Kako pa? Najprej v tem, da radi hodite v cerkev. Glejte, ti svetniki so morali prehoditi dolgo dolgo pot, da so prišli do Jezusa. Vi pa imate

vse drugače. Le nekaj stopinj se prestopite, pa ste v cerkvi pri Zveličarju. Pa tudi v cerkvi jih posnemajte v spoštovanju do Najsvetejšega. Bili so imenitni in oblastni gospodje, in vendar ponižno pokleknejo in klečé molijo božje Dete.

Tudi darovati morate kaj Jezusu. Čeravno nimate zlata, kadila in mire, nič ne de; darujete mu lahko še kaj boljšega, kaj takega, kar ima Jezus še veliko rajše. Gotovo ste že slišali, da se prav dobro srce imenuje tudi „zlató“ srce; če je kdo prav zelo dober in priden ter stori vse, kar je Bog zapovedal, pravimo: „Ta človek ima zlató srce!“ Ako ste tudi vi na vso moč pridni, tedaj darujete Jezusu pravo, čisto zlató. Kadilo naj vam pomeni molitev. Kadar v cerkvi denejo duhovnik kadilnih zrn na žrjavico, se tako lepo dim vzdiguje kvišku in razširja se kaj prijeten duh. Glejte, jednako se godi, kadar prav lepo pobožno molite: svéte misli in željé se vzdigujejo proti nebesom in so kakor prijetna dišava Bogu močno všeč. Mira pa je grenka reč in pomeni trpljenje. Če toraj prav krotko in mirno potrpite, kadar vas zadene kaj hudega; ali pa če si celó sami naložite kaj težkega ali pa si odrečete kaj prijetnega iz ljubezni do Jezusa, tedaj mu darujete dragocene mire.

Ako tako junaško posnemate sv. tri Kralje, potem — blagor vam!

Janezkov strah.

Ko je Tomažev Janezek z izvrstnim vspehom dokončal domačo štirirazredno šolo, si je izmislil, da bi se šel učiti trgovine. Oče in mati sta mu rada uslišala to prošnjo, ter poizvedovala, kje bi se dobilo primerno mesto zanj. Niso dolgo popraševali, našli so kmalu dobro hišo in trgovca, kateri je bil pri volji Janezka vzeti v poduk. Prišel je dan ločitve. O, da bi vi videli Janezka, kako se je kremžil in solzice točil, ko se je spomnil, da bo moral za več let v daljni trg,